

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11EK/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125207430
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Hric
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125207430.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, práv. zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 853 186, proti povinnému: Oľga Chrenková, nar. 24.11.1949, bytom Partizánska 3266/4, 058 01 Poprad, práv. zast.: JUDr. Ivan Hric, advokát, so sídlom Ing. Kožucha 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 41 687 515, o vymoženie 14896,70 Eur, vykonávanej súdnym exekútorom: Mgr. Viera Lesňáková, so sídlom Nám. sv. Egídia 95, 05801 Poprad, IČO: 37 946 285 pod sp. zn. 290EX 231/25, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietá.

II. Oprávnenému sa voči povinnému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 205,05 Eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

III. Povinnému sa voči oprávnenému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal dňa 08. 01. 2025 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške 14896,70 Eur na základe exekučného titulu – uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Csp/81/2020 zo dňa 19. 04. 2024, právoplatné dňa 12. 12. 2024 a vykonateľné dňa 17. 12. 2024.

2. Poverením zo dňa 07. 03. 2025 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: Mgr. Viera Lesňáková, so sídlom Nám. sv. Egídia 95, 05801 Poprad, IČO: 37 946 285, ktorý ju vedie pod sp. zn. 290EX 231/25.

3. Povinnému bolo dňa 01. 04. 2025 doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Následne dňa 10. 04. 2025 povinný doručil súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie. Súd na základe listinných dôkazov zistil, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. Súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného.

4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že: „V zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v mene povinnej podávam Návrh na zastavenie exekúcie sp. zn. 290EX 231/25 (ďalej len „exekúcia“) odôvodnený nasledujúcimi skutočnosťami, ktoré bránia

vymáhateľnosti exekučného nároku. Z dôvodu právnej istoty si dovoľujem požiadať exekučný súd o pripojenie spisu sp.zn.20Csp/81/2020 vedený Okresným súdom Poprad, sp.zn. 18Co/28/2022 vedený Krajským súdom Prešov za účelom posúdenia tohto návrhu. Rovnako však pripájam prílohy, ktoré má povinná k dispozícii. Proti Rozsudku č.k. 20Csp/81/2020-196 podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie. Žalobca odvolaním napadol rozsudok v celom rozsahu. Oprávnený odôvodňoval odvolanie arbitrárnym rozhodnutím súdu o poskytnutí platenia pohľadávky povinnej v splátkach. Dňa 30.05.2023 rozhodol Krajský súd v Prešove Uznesením, č.k. 8CoCsp/28/2022 - 292 tak, že zrušil Rozsudok Okresného súdu Poprad, č.k. 20Csp/81/2020-196 vo výroku I. v splatnosti. pohľadávky a v rozsahu zrušenia vrátil vec na súd inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dňa 19.09.2023 Okresný súd Poprad rozhodol Rozsudkom č.k. 20Csp/81/2020-332 o povinnosti oprávnenej uhradiť pohľadávku bez možnosti splátok do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Dňa 19.04.2024 v nadväznosti na predošlé rozhodnutie Okresný súd Poprad rozhodol Uznesením č.k. 20Csp/81/2020-368 o povinnosti povinnej zaplatiť oprávnenému náhradu trov konania v sume 14.896,70 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Povinná podala proti tomuto uzneseniu sťažnosť v zákonnej lehote. Dňa 26.11.2024 Okresný súd Poprad Uznesením č.k. 20Csp/81/2020-437 sťažnosť zamietol. Základným dôvodom vykonania predmetnej exekúcie je podľa oprávneného tvrdená pohľadávka, ktorá vznikla z titulu náhrady trov súdneho konania. Okresný súd Poprad o nároku na náhradu trov konania rozhodol Rozsudkom č.k. 20Csp/81/2020-196 zo dňa 10.05.2021 (ďalej len „rozsudok“) v druhom výroku. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie oprávneným, ktorý napadol rozsudok v celom rozsahu, t.j. aj výrok I. aj výrok II. rozsudku. V zmysle ustanovenia § 363 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) platí: V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).“ Uvedenie rozsahu je podstatnou náležitosťou odvolania. Táto náležitosť má význam v prípade, keď napádané rozhodnutie obsahuje viac ako jeden výrok (v našom prípade obsahuje rozsudok dva výroky). Od vymedzenia rozsahu napadnutia rozhodnutia je závislý rozsah suspenzívneho účinku podaného odvolania. Z obsahu odvolania preto musí byť zistiteľný rozsah, a to jasným a určitým spôsobom.¹ Z odvolania oprávneného jasne vyplýva, že napadnutý rozsudok napáda v celom rozsahu. Daný rozsah napadnutia uviedol oprávnený expressis verbis slovami „odvolanie, ktorým napáda predmetný rozsudok v celom rozsahu“. Preto odvolanie oprávneného proti rozsudku v celom rozsahu malo za následok suspenzívny účinok pri oboch výrokoch súdu. V zmysle ustanovenia § 379 C.s.p. je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t.j. že odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t.j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Uvedené je relevantné aj z dôvodu, že len vo vzťahu k výrokom, ktoré sú napadnuté odvolaním, nastane suspenzívny účinok.² Odvolací súd sa v odvolacom konaní zaoberal len preskúmaním prvého výroku napadnutého rozsudku ako sám uvádza. Druhý výrok o nároku na náhradu trov konania bol síce odvolaním napadnutý, vo výrokovej časti rozhodnutia Krajského súdu Prešov absentuje rozhodnutie súdu o podanom odvolaní. Krajský súd uviedol v bod 6. odôvodnenia, že preskúmal výrok I. a v zvyšnej časti rozsudok nepreskúmal, nakoľko zvyšná časť (vrátane výroku II.) nebola oprávneným napadnutá. Tento záver súdu ako už bolo opakované uvedené vyššie nezodpovedá rozsahu odvolania oprávneného v súdnom konaní a nemá oporu v zákone. Mám za to, že Krajský súd Prešov sa nesprávne, resp. vôbec nevysporiadal s napadnutím druhého výroku tohto rozsudku. Krajský súd Prešov ako odvolací súd vo svojom Uznesení, č.k. 18CoCsp/28/2022-292, uviedol nasledovné: „So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok I. napadnutého rozsudku, ktorý povolil žalovaným splácať dlžnú pohľadávku v splátkach. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca nenapadol zvyšnú časť rozsudku súdu prvej inštancie, tá nebola preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taká nadobudla právoplatnosť.“ Daný záver Krajského súdu Prešov je neprijateľný, nemá žiadnu oporu v texte samotného odvolania oprávneného. Oprávnený jasne, bez akýchkoľvek pochybností v odvolaní uvádza, že rozsudok napadol v celom rozsahu. Celý rozsah z gramatického a logického hľadiska znamená, že napadol aj výrok I. aj výrok II. rozsudku. Preto bolo zákonnou povinnosťou Krajského súdu Prešov vysporiadať sa s daným rozsahom napadnutia. Krajský súd Prešov mohol rozhodnutie odmietnuť, zrušiť, zmeniť alebo potvrdiť a to výhradne vo výrokovej časti rozhodnutia s náležitým odôvodnením. K jednotlivým právnym možnostiam súdu uvádzam, že zákon dáva súdu prvej inštancie právomoc vyzvať odvolateľa súd prvej inštancie (§ 373 ods. 1 C.s.p.) na odstránenie väd odvolania a určí sudcovskú lehotu nie kratšiu ako desať dní.³ V napádanom prípade však Okresný súd Poprad mal ako súd prvej inštancie za to, že rozsah odvolania je jasne daný, keďže oprávneného ako odvolateľa nevyzval na odstránenie väd podania.

S odvolaním podaným v zákonnej lehote stranou, ktorá bola na to oprávnená sa spája suspenzívny (odkladný) účinok vo vzťahu k právoplatnosti rozhodnutia (resp. napadnutého výroku). Znamená to, že napadnuté rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.⁴ Úlohou odvolacieho súdu prv, než pristúpi k posudzovaniu dôvodnosti podaného odvolania z vecnej stránky, posúdiť, či odvolateľ splnil všetky zákonom vyžadované podmienky, ktoré odvolaciemu súdu umožnia odvolanie meritórne prejednať. Ak to tak nie je, rozhodne o odmietnutí odvolania bez toho aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.⁵ Ak odvolanie podáva sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že takáto ujma sporovej strane nevznikla, odvolanie odmietne.⁶ Krajský súd Prešov však odvolanie oprávneného proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie neodmietol. Úmysel podať odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu je vyjadrené (a priamo vyplýva) aj v záverečnej reči právneho zástupcu oprávneného. Potvrdením absencie rozhodnutia súdov o nároku oprávneného na náhradu trov konania potvrdzuje aj konanie samotného oprávneného. Dňa 19.09.2023 oprávnený na pojednávaní na Okresnom súde Poprad v právnej veci, sp. zn. 20Csp/81/2020 vyjadril, že citujem: „Zároveň si nárokuje nárok na náhradu trov konania. " Týmto vyjadrením sa jasne preukazuje, že aj samotný oprávnený od súdov očakával rozhodnutie aj o nároku na náhradu trov konania, nakoľko proti rozsudku podali odvolanie (v celom rozsahu) aj v časti výroku II., ktorý určuje nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že oprávnený podal odvolanie v celom rozsahu proti rozsudku, výrok II. o nároku na náhradu trov konania nenadobudol právoplatnosť. Suspenzívny účinok nastáva priamo v zmysle ustanovenia § 367 C.s.p. a trvá až do rozhodnutia odvolacieho súdu. Do dnešného dňa sa s nárokom na náhradu trov (s oprávneným napadnutým výrokom II. rozsudku) nevysporiadal ani odvolací súd ani súd prvej inštancie, ktorému bola vec vrátená. Súd prvej inštancie, ktorému bola vec vrátená rozhodol o veci opäť nesprávnym spôsobom len jedným výrokom. Ide o výrok o povinnosti plniť dlžnú pohľadávku bez možnosti splátok. V zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 C.s.p. bolo povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť o náhrade trov v novom rozhodnutí o veci. Najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že oprávnený v zastúpení bez akýkoľvek pochybností na pojednávaní dňa 19.09.2023 žiadal súd o rozhodnutie v tejto veci. Okresný súd Poprad dané rozhodnutie úplne opomenul a ani on o náhrade trov nerozhodol. V neposlednom rade taktiež poukazujem na skutočnosť, že oprávnený ako žalobca v zákonnej lehote nepodal odvolanie proti rozsudku a nežiadal jeho doplnenie (§225 C.s.p.) o výrok o náhrade trov konania. Doplnenie rozsudku prvej inštancie toho času nie je možné. Z právnej teórie bezvýhradne platí, že o trovách sa rozhoduje v dvoch základných štádiách. Prvým štádiom je rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov. Na daný samostatný výrok nadväzuje rozhodnutie o samotnej výške trov, čo predstavuje druhé štádium rozhodovania o trovách konania. V danej právnej veci nebolo možné rozhodnúť o výške trov konania uznesením. Dané uznesenie o výške trov konania musí bezvýhradne nadväzovať na právoplatný výrok o nároku na náhradu trov konania. V prípade, ak rozhodnutie nemá obligatórny podklad, nie je možné rozhodnutie vydať. Rozhodnutie bez podkladu predstavuje arbitrárne a právne neudržateľný. V tomto prípade tak uznesenia (ktoré tvoria exekučný titul exekúcie) boli vydané na základe neprávoplatného II. výroku rozsudku. Táto neprávoplatnosť je odvodená zo suspenzívneho účinku odvolania, ktoré bolo podané oprávneným v celom rozsahu proti rozsudku, kde je rozhodnuté o nároku na náhradu trov. Zároveň o nároku na náhradu trov konania nebolo v celom súdnom procese rozhodnuté. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania nachádzame v tomto spore výlučne v jednom rozhodnutí súdu, a to v rozsudku napadnutom odvolaním v celom rozsahu. Do dnešného dňa absentuje právoplatný výrok o náhrade trov konania (§393 C.s.p.). Z daného dôvodu neexistuje ani podklad na vydanie rozhodnutia o výške trov konania. Rozhodnutie o výške trov konania (vyčíslenie trov) zákonodarca zveril do rúk vyššiemu súdnemu úradníkovi. Tento úmysel bol odôvodnený nasledovne: „kým sudca rozhoduje o tom, či súdne trovy sa priznávajú účastníkovi konania vyjadrené zlomkom alebo percentuálne, tak súdny úradník trovy už len vyčíslí. Úradník pritom bude vedieť, ktorému účastníkovi treba trovy priznať a v akom pomere. Cieľom je odbremenenie sudcov od častokrát prácneho rozhodovania o trovách konania. Sudca bude však ten, kto rozhodne, či sa trovy priznávajú a v akom rozsahu. Z daného jasne vyplýva, že sudca je ten kto má rozhodovať o trovách. Úlohou súdneho úradníka je len vyčíslenie na základe rozhodnutia sudcu. V tejto právnej veci absentuje právoplatné rozhodnutie sudcu o tom, ktorý účastník má právo na náhradu trov konania a v akom rozsahu. Z daného dôvodu je rozhodnutie Okresného súdu Poprad č. 20Csp/81/2020- 368 zo dňa 19.04.2024 vydané bez obligatórneho podkladu. Ako vyplýva z Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.11.2017, sp.zn. 3Sžo/51/2016: „Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a jeho uplatnenie je nárokom

procesným, pretože má základ v procesnom práve. Až na základe právoplatného rozhodnutia o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia možno hovoriť o hmotnoprávnom nároku a v súvislosti s tým o pohľadávke. " Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že predložený exekučný titul v exekúcií nie je vymáhateľným exekučným titulom. Rozhodnutie Okresného súdu Poprad č. 20Csp/81/2020-368 zo dňa 19.04.2024 v spojení s Uznesením Okresného súdu Poprad zo dňa 26.11.2024 č.k. 20Csp/81/2020-437 boli vydané bez právneho podkladu. Pri rozhodnutiach súdov absentuje materiálna aj formálna vykonateľnosť. Rozhodnutie odvolacieho súdu trpí tak extrémnou vadou - absenciou rozhodnutia o odvolaní oprávneného, že sú splnené podmienky na rozhodnutie o zastavení exekučného konania z úradnej povinnosti. Toho času neexistuje právoplatný a vykonateľný výrok súdu o tom, ktorému účastníkovi a v akom rozsahu priznáva náhradu trov konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnuté odvolaním v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu v časti náhrady trov konania nevyvoláva žiadne právne účinky (nulité rozhodnutie). Vzhľadom na absenciu právoplatného výroku súdu o trovách považujem exekučný titul ako nevymáhateľný v celom rozsahu. Exekučný titul totiž nespĺňa základné zákonné požiadavky upravené v rámci ust. § 47 Exekučného poriadku. Len rozhodnutie, ktoré disponuje vlastnosťou vykonateľnosti, je spôsobilým exekučným titulom a podkladom na vykonanie exekúcie.⁸ V tomto prípade Rozhodnutie Okresného súdu Poprad č. 20Csp/81/2020-368 zo dňa 19.04.2024 v spojení s Uznesením Okresného súdu Poprad zo dňa 26.11.2024 č.k. 20Csp/81/2020-437 nedisponujú vykonateľnosťou. Túto nevykonateľnosť samotného exekučného titulu odvodzujeme od rozsudku, ktorý bol napadnutý v celom rozsahu, a preto žiaden výrok (vrátane II. výroku o nároku na náhradu trov konania) nenadobudol právoplatnosť až dokým o ňom nerozhodol odvolací súd. Odvolací súd rozhodol výlučne o I. výroku rozsudku. Avšak odvolací súd nijakým spôsobom nerozhodol o napadnutom II. výroku rozsudku do dnešného dňa. Poukazujem aj na ustálenú judikatúru R 19/1987 platí, že „ Výkon rozhodnutia treba zastaviť i v prípade, že doposiaľ neexistuje rozhodnutie, ktoré má byť vykonávané. "9 Ďalej podľa R 58/1997 platí: „Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania 1 bez návrhu zastavená. "10 V neposlednom rade ako dôvetok uvádzam: „formu rozsudku má rozhodnutie odvolacieho súdu vždy, pokiaľ odvolací súd čo i len čiastočne potvrdzuje alebo mení napadnutý rozsudok. Je tak aj v prípade, ak výsledkom rozhodovania odvolacieho súdu je zložený výrok, ktorého niektorá časť by samostatne bola vo forme uznesenia (napríklad ak čiastočne zrušuje rozsudok). " Krajský súd Prešov, vychádzajúc z obsahu jeho výroku potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti povinnosti zaplatiť istinu 192.971.64 eur s prísl., zrušil rozhodnutie v časti splátok a s odvolaním v časti náhrady trov konania sa žiadnym spôsobom nevysporiadal. Z uvedeného dôvodu sa domnievam, že odvolací súd mal rozhodovať vo veci rozsudkom. Okrem vyššie uvedených pochybení v arbitrárnom nerozhodnutí o rozsahu odvolania, tak odvolací súd pochybil aj vo forme rozhodnutia. Vzhľadom na právne závery súdnych autorít a uvedené skutočnosti navrhujem zastavenie exekúcie v celom rozsahu podľa ustanovenia § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Návrh podávam poverenému súdному exekútorovi v zmysle § 61 k ods. 5 Exekučného poriadku. V zmysle ustanovenia §199d ods. 2 Exekučného poriadku navrhujem priznať povinnej voči oprávnenému náhradu účelne vynaložených trov exekučného konania v celom rozsahu. Na základe vyššie uvedených skutočností si dovoľujem požiadať Okresný súd Banská Bystrica, aby vydal nasledujúce uznesenie: Súd exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. Vierou Lesňákovou, so sídlom exekútorského úradu Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, pod sp. zn.: 290EX 231/25, proti povinnej Oľge Chrenkovej, bytom Partizánska 3266/4, 058 01 Poprad, rod. č. 496124/141, začatú na základe poverenia Okresného súdu Banská Bystrica v konaní č. 11Ek/94/2025 podľa ust. § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavuje z dôvodu nevykonateľnosti exekučného titulu. Oprávnený je povinný nahradiť povinnej trovy konania v celom rozsahu, v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia."

5. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že: „Povinná odôvodňuje návrh na zastavenie exekúcie tým, že predložené právoplatné a vykonateľné uznesenie o výške náhrady trov konania údajne nie je spôsobilým exekučným titulom. Podľa jej názoru nebolo do dnešného dňa právoplatne rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Neexistuje preto ani právny základ na vydanie rozhodnutia o výške náhrady trov konania (§ 262 ods. 2 CSP). Oprávnený sa v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Csp/81/2020 domáhal proti povinnej zaplata 192.971,64 EUR s prísl. Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 10.5.2021 č.k. 20Csp/81/2020-196 žalobe v celom rozsahu vyhovel (I. výrok) a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok). Zároveň v I. výroku identifikovaného rozsudku povolil povinnej zaplatiť dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 3.500,- EUR.

Oprávnený napadol prvoinštančný rozsudok odvolaním zo dňa 13.7.2021 v časti, v ktorej súd prvej inštancie povolil povinnej splácať judikovanú pohľadávku v mesačných splátkach. Povinná v súčasnosti namieta, že v odvolaní bolo uvedené, že odvolaním sa prvoinštančný rozsudok napáda v celom rozsahu. Podľa § 124 ods. 1 CSP: „Každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.“ V zmysle § 359 CSP: „Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.“ „Ustanovenie § 124 ods. 1 CSP predstavuje dôležité interpretačné pravidlo, podľa ktorého každé podanie je nutné posudzovať podľa jeho obsahu, teda podľa toho, ako bolo navonok prejavené, nie podľa toho, ako bolo označené v nadpise alebo či medzi uskutočneným podaním a tvrdenou vnútornou vôľou konajúcej osoby je skutočný súhlas. Zmyslom tohto ustanovenia je posúdiť podanie tak, aby jeho výklad zodpovedal skutočnej vôli konajúcej osoby v čase uskutočnenia podania. Pre posúdenie podaní preto nie je významné, ako ich strana označila, že ich označila nesprávne alebo, že ich neoznačila vôbec, ani to, aký obsah im strana prisudzuje. (...) Pri posudzovaní podania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému podaniu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu podania, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v podaní použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu podania.“ (ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. C. H. Beck, Praha 2022, s. 485). Z obsahu odvolania oprávneného zo dňa 13.7.2021 je evidentné, že ním bol napadnutý iba I. výrok prvoinštančného rozsudku v časti splatnosti pohľadávky. Argumentácia oprávneného smerovala výlučne proti povoleniu splátok. Je preto bez právneho významu, že v odvolaní bolo formálne uvedené, že sa ním rozsudok napáda v celom rozsahu. Navyše, vzhľadom na § 359 CSP oprávnený ani nemohol podať odvolanie proti II. výroku. Týmto výrokom mu totiž súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, teda výrok o trovách konania bol v prospech oprávneného. Odvolanie oprávneného posudzoval podľa obsahu aj odvolací súd, čo jednoznačne vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.5.2023 č.k. 18CoCsp/28/2022-292: „So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok I. napadnutého rozsudku, ktorým povolil žalovaným splácať dlžnú pohľadávku v splátkach. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca nenapadol zvyšnú časť rozsudku súdu prvej inštancie, tá nebola preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taká nadobudla právoplatnosť.“ (ods. 6). Z uvedeného je prima facie zrejmé, že II. výrok rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 10.5.2021 č.k. 20Csp/81/2020-196 o nároku na náhradu trov konania nadobudol právoplatnosť, a to dňa 15.7.2021, k čomu predkladáme doložku právoplatnosti. O právoplatnosti II. výroku napokon svedčí aj skutočnosť, že Okresný súd Poprad následne rozhodol o výške náhrady trov konania právoplatným a vykonateľným uznesením zo dňa 19.4.2024 č.k. 20Csp/81/2020-368 (exekučný titul). Povinná podala proti uzneseniu o výške trov konania sťažnosť, v ktorej nenamietala absenciu právoplatného rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania (sťažnosť priložená k vyjadreniu). Návrh na zastavenie exekúcie nie je ďalším opravným prostriedkom. Exekučné konanie nemá charakter základného konania a vec sa opätovne neprejednáva. V štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie sa exekučný súd zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul s potvrdením o jeho vykonateľnosti, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či je rozhodnutie vykonateľné po formálnej a materiálnej stránke. Exekučný súd udelením poverenia potvrdil súlad exekučného titulu so zákonom a splnenie všetkých podmienok formálnej a materiálnej vykonateľnosti. Vzhľadom na prezentované skutočnosti sa oprávnený domáha, aby Okresný súd Banská Bystrica návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia aj za tento úkon právnej služby vo výške 205,05 EUR (1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny).“

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu,⁷¹⁾ pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

9. Podľa § 226 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

10. Podľa § 232 ods. 1 CSP, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Csp/81/2020 zo dňa 19. 04. 2024. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, v ktorom sa uvádza, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok.

14. Povinný navrhol zastaviť exekúciu aj z dôvodu, že do dnešného dňa absentuje právoplatný výrok o náhrade trov konania a z daného dôvodu neexistuje ani podklad na vydanie rozhodnutia o výške trov konania. Rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Csp/81/2020 zo dňa 10. 05. 2021 súd rozhodol II. výrokom tak, že: „Žalobca má voči žalovaným právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.“ II. výrok nadobudol právoplatnosť dňa 15. 07. 2021. Na základe právoplatného výroku o nároku na náhradu trov dňa 19. 04. 2024 Okresný súd Poprad pod sp. zn. 20Csp/81/2020 vydal uznesenie o výške náhrady trov konania (exekučný titul). Proti uvedenému rozhodnutiu bola podaná sťažnosť, ktorú súd uznesením zo dňa 26. 11. 2024 zamietol. Uznesenie o zamietnutí sťažnosti nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 12. 2024 a uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Csp/81/2020 zo dňa 19. 04. 2024 nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 12. 2024 a stalo sa vykonateľným dňa 17. 12. 2024. Súd dodáva, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, keďže povinný nespĺnil povinnosť mu uloženú exekučným titulom dobrovoľne v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Právnym dôvodom vedenia exekúcie v rámci tohto exekučného konania je exekučný titul. Na základe uvedených skutočností súd považoval povinným namietané dôvody na zastavenie exekúcie za nedôvodné a nezakladajúce zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Súd nad rámec vyššie uvedeného uvádza, že v prípade ak mal účastník konania za to, že vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti bola v základnom konaní chybné vyznačená z dôvodu, že podal účastník konania opravný prostriedok voči obidvom výrokom súdneho rozhodnutia, uvedenú skutočnosť mal namietat' na už v základnom konaní a nie v konaní vykonávacom.

15. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich

vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61I ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

17. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

18. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 199e ods. 1 Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.17bc) Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

23. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

24. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

25. Povinný si v podanom návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za podanie návrhu na zastavenie exekúcie. Z dôvodu, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol, súd povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

26. Oprávnený si v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku vo výške 205,05 Eur.

27. V zmysle ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, možno povinnému uložiť náhradu účelne vynaložených trov v prípade, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na to, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie a oprávnenému tak vznikli trovy právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením k tomuto

návrhu a súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný, súd v súlade s týmto ustanovením priznal oprávnenému náhradu trov konania vo výške 205,05 Eur, ktoré pozostávajú z jedného polovičného úkonu právnej služby vo výške 151,87 Eur, z režijného paušálu vo výške 14,84 Eur a DPH vo výške 23 %. Súd po právoplatnosti tohto uznesenia vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.